

[Lilli Gyldenkilde]

Jeg ser også i bemærkningerne, at der nu i videre omfang end tidligere skal gives mulighed for at anvise passende arbejde – sådan er ordene. Jeg vil gerne allerede nu spørge arbejdsministeren, i lighed med hvad hr. Kaj Poulsen har gjort, om ikke det er muligt her ved førstebehandlingen at udbyde dette lidt nærmere. For mig at se er det en meget farlig vej at begive sig ind på, hvis det betyder, at den enkelte lønmodtager med trusler om sanktioner kan presses over i et arbejde, som vedkommende ikke ønsker. Den mulighed findes desværre allerede i arbejdsløshedsloven, f. eks. vedrørende jobtilbudsordningen, og jeg synes ikke, at der er nogen grund til yderligere at stramme op på dette område – tværtimod. Det er vel ikke meningen, at den personlige frihed, som andre jo taler så smukt om herinde, til at vælge job helt skal knægtes?

Alt i alt må jeg på SFs vegne sige fra over for dette lovforslag. Vi kan ikke medvirke til de forringelser, der lægges op til, selv om de fremkommer under betingelsen forbedringer. Det er dårlig kræmmerpolitik, der ligger bag ved dette. Vi vil godt være med til at spare på A-kassernes budget, det skal siges, men det skal være ved at sætte folk i arbejde. Vi vil meget gerne være med til at se på de forskellige arbejdsgivermisbrug, der hænger sammen med denne lov, på alle de arbejdsfordelingsordninger, der klart medfører, at arbejderne er til rådighed for den samme arbejdsgiver hele tiden, mens de bare modtager deres A-kasseunderstøttelse. Det mener vi er misbrug, og det vil vi gerne være med til at se på og at få rettet op på.

Jeg bemærkede, at hr. Kaj Poulsen sagde noget om reelle hensigter. Jeg troede egentlig, at et sådant udtryk hørte fortiden til, men det gør det åbenbart ikke. Jeg ved i hvert fald godt, hvad der ligger bag det, og jeg synes, det er lidt odidiøst at bruge det i denne forbindelse. Vi må jo ikke glemme, at uanset om man nu udvider det til, at folk skal have været medlem af A-kassen et år fremfor et halvt år, som det hidtil har været, så skal folk dog stadig væk have haft de 26 ugers arbejde inden for disse tidsrammer. Hvor det der med de reelle hensigter kommer ind, kan jeg altså ikke rigtig se.

Dette med helheden har jeg vist sagt et par ord om. Nu er min taletid ved at løbe ud, men jeg skal lige sige til især socialdemokra-

tiet, at det var rørende at høre hr. Lawaetz fra fremskridtspartiet stå her og fortælle, at dette var traditionel socialdemokratisk politik, og jeg bemærkede, hvorledes der blev nikket hist og pist. Men jeg må sige, at det er det ikke. Socialdemokratiet står uden for dette hus som det parti, der værner de svage. Og hvem er de svage i dagens Danmark? Det er de unge arbejdsløse. Og hvem er det, man lige præcis rammer med dette forslag? Det er de unge arbejdsløse. Det er trist, men det er sandt. Fremskridtspartiets ordfører udtrykte tilfredshed på sin måde. Jeg må sige, at fremskridtspartiet desværre har fået så meget indflydelse herinde, at alle efterhånden er rendt den vej over, så det kan jo ende med, at fremskridtspartiet får grund til at udtrykke sin tilfredshed.

#### Lone Dybkjær (RV):

Da mit partis ordfører vedrørende dette forslag ikke kan være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne give tilslutning til forslaget. Som enhver ved, er det allerede færdigforhandlet blandt forligspartierne, og jeg skal derfor ikke forlænge debatten med mere generelle betragtninger over dette forslag.

Der er dog en ting, jeg godt vil sige, og det både til arbejdsministeren og til den socialdemokratiske ordfører – det gør ikke spor, at arbejdsministeren hører efter, når jeg retter en speciel henvendelse til den socialdemokratiske ordfører, selv om jeg godt kan se den charmerende dialog, han er inde i. Når arbejdsministeren ret ensidigt siger: »en beklagelig mangel på samarbejdsvilje fra arbejdsgiverside«, så synes jeg, det nok er for enkelt sagt, trods alt. I hvert fald synes jeg, at når den socialdemokratiske ordfører går op og så ensidigt skyder skylden for problemerne på dette punkt over på arbejdsgiverne, så synes jeg, at det er for forenklet. I hvert fald må jeg sige, at så forenklet betragter vi ikke situationen. Jeg synes i og for sig ikke, at denne type udtalelser gør samarbejdsmulighederne synderlig bedre.

Vedrørende selve forslaget skal jeg kun sige om spørgsmålet om reguleringen af dagpengesatserne, at vi ønsker fremhævet her eller i betænkningen, at de igangværende overenskomstforhandlinger ikke præjudiceres ved dette. Jeg er helt opmærksom på, at det